Revenim la evenimentele din 1938.

Aşa cum am aminti mai sus, la 17 Aprilie 1938 sute de şefi legionari au fost arestaţi şi adunaţi într-un lagăr imens la Miercurea-Ciuc în mijlocul teritoriului locuit de Unguri şi Secui.

Consemnul dat anterior de Corneliu Z. Codreanu şi ing. Gh. Clime era: să acceptăm cu braţele încrucişate arestarea, **să primim** claustrarea şi condamnarea gândindu-ne la jertfa cerută de mântuire şi până la Înviere să fim lumânările aprinse în întunericul nopţii.

Toţi am dat urmare acestui consemn şi am urmat în închisoare pe Corneliu Z. Codreanu şi pe ing. Gh. Clime.

Nimeni nu s-a sesizat că singurul şef din conducerea superioară a Mişcării care nu a fost sau care nu s-a lăsat arestat a fost Horia Sima, comandantul regionalei Banat.

La 19 Aprilie 1938 şi, la reclamaţia prof. N. Iorga, Tribunalul Militar Bucureşti condamnă pe Corneliu Z. Codreanu la 6 luni închisoare pentru aşa zisă ofensare.

La 23-27 Mai 1938 Tribunalul Militar Bucureşti judecă pe bază de acte false şi condamnă pe Corneliu Z. Codreanu la 10 ani închisoare grea sub acuzaţia complet nedreaptă de „trădare".

La 25 Iunie - 1 Iulie 1938 acelaşi Tribunal Militar Bucureşti judecă Statul Major şi condamnă între 5-9 ani închisoare grea pentru „complicitate la trădare" pe: ing. Gh. Clime, Alexandru Cantacuzino, prof. Vasile Cristescu, Alexandru-Cristian Tell, Mihail Polihroniade, Gh. Istrate. dr. Paul Craja, prof. Sima Simulescu, ing. Virgil Ionescu, Traian Cotigă, George Furdui, Bănică Dobre, Nicolae Totu, Radu Budişteanu, Gh. Apostolescu, Eugen Ionică, ing. Aurel Serafim şi dr. Şerban Milcoveanu.

Preotul Nicolae Georgescu-Edineți e condamnat un an. Dr. Ionel Banea și căpitanul Emil Șiancu sunt judecați separat și după condamnare la 7 ani închisoare anexați lotului zis Statul Major Legionar.

Iulie 1938.

Corneliu Z. Codreanu fusese dus pentru claustrare celulară în Închisoarea **Doftana** sub paza directă și personală a maiorului Varo din Inspectoratul Jandarmeriei. Iar noi cei 18 din grupul ing. Gh. Clime zis Statul Major Legionar ne găseam în diferite celule din Închisoarea subterană Jilava: dictatura ex-regelui Carol II așteptând să ne desolidarizăm de Corneliu Z. Codreanu și să ne subordonăm noului regim, iar noi așteptând să ni se judece recursul la așa-zisa Înalta Curte de Justiție Militară.

Nefiind încă definitiv condamnați, primeam săptămânal vizita familiei care ne aducea rufe și mâncare în plus de informații și avocaților care ne susțineau apărarea la judecarea recursului.

Veneau mai mulți avocați, dintre care îmi amintesc: Lizetta Gheorghiu încă de pe atunci suspectată de a fi agenta Siguranței de Stat, Horia Cosmovici un astru strălucitor al inteligenții și culturii dar încă neidentificat din punctul de vedere al loialității și devotamentului, Scarlat Spirescu, legionar de mare valoare și de totală fidelitate și Bogoiu cu temperament de luptător în plus de capacitate juridică.

Pentru mine veneau părinții Ion și Margareta Milcoveanu, care locuiau în Com. Milcov, Jud. Olt și care conduceau o proprietate cu **importantă producție** de cereale, animale, vinuri și fructe. La sfârșitul lui Iulie 1938 cu treieratul grâului, părinții mei n-au putut veni și în locul lor a venit cu rufe și mâncare **fratele meu** Dan Milcoveanu: student la Politehnica din Timișoara, instructor legionar și

în epoca aceea cu elan combativ la înălțimea sincerității și credinței.

Vizitele familiei aveau loc la „vorbitorul" închisorii prin ochiurile unui perete de sârmă împletită și în prezența unui plutonier cu misiunea de a cenzura convorbirile.

După ce se verifică rufele și mâncarea, fratele meu Dan Milcoveanu îmi cere să lipesc urechea de plasa metalică și îmi șoptește: **„Să nu pierdeți speranța. Căpitanul va muri, dar s-a născut un nou căpitan și Mișcarea va continua să meargă înainte".**

Uluit îi cer să-și lipească el urechea de plasă și îl întreb șoptind: **„Cum, voi cei de afară, ați ajuns la concluzia definitivă că va muri Căpitanul!?"**

Dan Milcoveanu către mine: **„Da! E sigur. Va muri, dar Mișcarea își va continua înaintarea cu alt căpitan."**

Eu către el: **„Și cine e noul căpitan?"**

Dan Milcoveanu își rotește ochii să se asigure că nu suntem auziți și cu glasul cel mai conspirativ din lume îmi șoptește răspicat: **„Noul căpitan e comandantul Horia Sima".**

De la vorbitor revin la celularul subteran direct la ing. Gh. Clime, șeful nostru și locțiitorul Căpitanului: „Domnule inginer! Printre legionarii de afară s-a dezvoltat o **psihoză colectivă** după care Căpitanul va dispărea și în locul lui va fi Horia Sima. Dacă legionarii de afară au căpătat această concepție înseamnă că în mod conștient sau în mod inconștient **vor contribui la asasinarea și dispariția** Căpitanului".

Dl. ing. Gh. Clime m-a pus să repet informația și raționamentul în fața întregului **Stat Major Legionar,** care era la fel de surprins și la fel de indignat. În unanimitate s-au luat următoarele decizii: „1. Horia Sima părăsește

Mişcarea Legionară şi se va retrage în comuna natală până ce va fi chemat să se explice. 2. Se numeşte locţiitor al Căpitanului, deci şef al Mişcării Legionare din ilegalitate, avocat Ion Antoniu-Pâsu. 3. Legionarii liberi de afară vor primi ordine numai de la Ion Antoniu-Pâsu şi nu vor executa nici-o dispoziţie de la Horia Sima.

Acest ordin a fost conceput şi decis la sfârşitul sau spre sfârşitul lui Iulie 1938 de ing. Gh. Clime, locţiitorul legal al lui Corneliu Z. Codreanu şi Statul Major Legionar, forul suprem legitim al Mişcării.

Atunci în primăvara 1938: Corneliu Z. Codreanu şi Statul Major Legionar n-au fost arestaţi şi condamnaţi, ci s-au lăsat arestaţi şi condamnaţi.

Atunci în primăvara 1938: Corneliu Z. Codreanu şi Statul Major Legionar n-au fost prinşi în timp ce se sustrăgeau şi fugeau, ci în cadrul aceleiaşi lupte, neîntreruptă, au angajat **o nouă bătălie** în claustrare forţată în loc de libertate politică.

Atunci în primăvara 1938: comandantul deci responsabilitatea Mişcării Legionare era **pe câmpul de bătălie în lagăre şi închisori** şi nu afară în ilegalitate sau în exil.

Atunci în primăvara 1938: ordinele valabile fiind legitime în plus de legale şi fiind de la cei cu experienţă şi răspundere şi nu de la cei fără de acestea, nu puteau fi cele date de Horia Sima, ci erau cele date în perfectă concordanţă de Corneliu Z. Codreanu şi de ing. Gh. Clime.

Cine a judecat altfel şi cine a făcut altfel *ipso facto* s-a plasat în afară poate mai exact împotriva Mişcării Legionare, întrucât şi-a pus interesul personal înaintea celui general şi întrucât a pus subiectivitatea - citeşte egoismul - în locul obiectivităţii - citeşte adevărul.

Nenorocirea totuşi s-a întâmplat.

Am fost de faţă la transmiterea deciziei mai sus arătată către legionarii liberi de afară.

Fac **depoziţie de martor ocular**.

Ne găseam în grefa Închisorii Jilava.

În dreapta încăperii eu primeam vizita părinţilor mei fiind despărţiţi prin plasa de sârmă împletită.

În stânga încăperii nedespărţiţi de plasa de sârmă şi aşezaţi pe scaune alăturate discutau ing. Gh. Clime şi avocatul Horia Cosmovici. Oficial discutau despre proces recte despre recursul urmând a fi judecat la Înalta Curte de Justiţie Militară, dar din când în când ei vorbeau şi în şoaptă cu capetele apropiate pentru contactul urechi-guri. De la distanţa de 3 metri n-am auzit ce-şi şoptesc, dar am sesizat două lucruri determinante pentru identificarea conţinutului. Primo: nu Horia Cosmovici, ci ing. Gh. Clime vorbea şoptit deci se transmitea ceva dinlăuntrul Închisorii şi nu din afara Închisorii. Secundo: Horia Cosmovici asculta, cum era firesc, cu toată atenţia şi cu tot respectul şi după fiecare şoaptă a ing. Gh. Clime înclina capul semn că a înţeles şi cu promisiunea că va transmite.

După lichidarea dictaturii ex-regelui Carol II şi pe parcursul deceniilor următoare am întrebat nu zeci, ci sute de legionari supravieţuitori şi absolut nici-unul nu ştia de existenţa deciziei din Iulie 1938 a Statului Major Legionar pe care ing. Gh. Clime a predat-o spre transmitere avocatului Horia Cosmovici.

Comandamentul legionar din ilegalitate era alcătuit din: a) Constantin Papanace care în cartea „Fără Căpitan" nu aminteşte absolut nimic de vreun mesaj venit de la ing. Gh. Clime, b) principele Alex. Cantacuzino evadat în 19 Iunie 1938 şi rearestat în Sept. 1938 nu ne-a spus absolut

nimic de acest lucru în Închisoarea Râmnicul Sărat, c) prof. Vasile Cristescu, evadat în 19 Iunie 1938 şi asasinat în Ianuarie 1939 la locuinţa din str. Aviator Th. Iliescu 15, d) preotul I. Dumitrescu-Borşa, care în 1945-1947 mi-a afirmat personal a nu fi primit şi a nu fi ştiut, e) juristul Alex. Constant şi Ioan Victor Vojen, care după 1945 amândoi mi-au afirmat personal a nu fi primit şi a nu fi ştiut şi Horia Sima, care singur se bucura de libertatea deplasărilor pe stradă sub motivul că spionii din Bucureşti nu-i cunosc figura.

Avocatul Ion Antoniu-Pâsu făcea parte din Comandamentul Legionar în prigoană, dar în rândul al doilea şi mai puţin căutat de Poliţie.

Iată ce s-a întâmplat.

La 3-4 zile după convorbirea ing Gh. Clime - avoc. Horia Cosmovici, la Grefa Închisorii Jilava, avocatul Ion Antoniu-Pâsu e găsit şi arestat de Poliţie. Ajuns în lagărul de la Miercurea-Ciuc declară legionarilor claustraţi: **„Am fost vândut de Horia Sima. Era singura persoană care cunoştea locuinţa secretă unde stăteam ascuns."** Nici un cuvânt despre sarcina primită adică despre sarcina dată de ing. Gh. Clime de a fi locţiitorul său şi de a fi singurul conducător al Mişcării Legionare din ilegalitate. La 22 Sept. 1939 avocatul I. Antoniu-Pâsu a fost asasinat de jandarmi în lagăr fără ca el să ştie că a avut această onoare, această încredere şi această răspundere de locţiitor al lui Corneliu Z. Codreanu şi al ing. Gh. Clime.

În 1939, în exil în Germania, cearta dintre Horia Sima şi preotul I. Dumitrescu-Borşa a plecat de la afirmaţia acestuia din urmă: „În Bucureşti aveam două locuinţe secrete. În una dormeam noaptea şi în cealaltă primeam vizitele lui Horia Sima. Poliţia a făcut descindere pentru a mă aresta nu

la locuinţa unde dormeam, ci la locuinţa unde îl primeam pe Horia Sima."

Acestea sunt fapte materiale concrete.

S-au întâmplat şi nu pot fi negate.

De la ele trebuie să pornească raţionamentele.

Cum au putut să se petreacă lucrurile.

Nu există decât o singură explicaţie.

Avocatul Horia Cosmovici: în loc de a transmite mesagiul la cei care alcătuiau Comandamentul Legionar (Const. Papanace, Al. Cantacuzino, V. Cristescu, I. Dumitrescu-Borşa, Alex. Constant şi Ion Victor Vojen) l-a predat numai lui Horia Sima, care l-a ascuns şi a păstrat tăcerea. Iar faptul că Horia Cosmovici la nimeni şi niciodată în zeci de ani n-a spus nimic despre mesajul primit de la ing. Gh. Clime, înseamnă că n-a fost o eroare de adresă ci a fost **o participare directă şi personală la complot,** deci o înşelare şi o trădare a ing. Gh. Clime.

De altfel, avocatul Horia Cosmovici laolaltă cu avocata Lizetta Gheorghiu de mai multe ori şi faţă de mai multe persoane au răspândit zvonul cum că în timpul procesului din 23-27 Mai 1938 la Tribunalul Militar Bucureşti Corneliu Z. Codreanu a decis şi a desemnat pe Horia Sima „locţiitor" cât timp e în viaţă şi „succesor" în caz de moarte.

Printre apărători în acel proces era avocatul Scarlat Spirescu şi după 1945 dânsul mi-a comunicat a fi fost de faţă. Nici vorbă de „succesor" sau de „continuator". Avocata Lizetta Gheorghiu a făcut sugestia că Horia Sima să fie desemnat „locţiitor" pe timpul prigoanei, dar Corneliu Z. Codreanu **n-a consimţit** şi a precizat „Horia Sima să se limiteze numai la strângerea cotizaţiilor de la cuiburi şi să le predea comandamentului"

Nici nu există discuție.

Adevărul e clar și precis.

Avocata Lizetta Gheorghiu era o veche spioană și provocatoare în serviciul Siguranței Generale. Înainte de 1936 i se dăduse obiectiv Partidul Comunist și ca atare a pledat ca avocată în mai multe procese comuniste; iar după 1937 i s-a dat obiectiv Mișcarea Legionară și ca atare a pledat ca avocată în aproape toate procesele legionare. Evident că sugestia formulată de Lizetta Gheorghiu provenea de la Siguranța Generală sau de la Serviciul Secret și deci încă o dovadă că Horia Sima era în **convenție secretă** cu Mihail Morusoff.

În afară de raționarea logică, eu am dovezi materiale că Lizetta Gheorghiu a fost în serviciul Poliției Secrete Politice în anii 1933-1943. Dacă dispun de timp le voi prezenta și le voi analiza în alte texte.

Să revenim la vara 1938.

Pe parcursul celor aproape patru luni de la 17 Aprilie 1938, ex-regele Carol II a tot așteptat ca Mișcarea Legionară să îngenuncheze în fața lui și să-i predea titlul de „căpitan" și comanda supremă. Pe parcursul acestor aproape patru luni de la 17 Aprilie 1938 ex-regele Carol II a exercitat **presiuni progresive** de constrângere și intimidare: condamnarea întâi 6 luni și apoi 10 ani a lui Corneliu Z. Codreanu, detențiunea în lagăr a mai multor sute de șefi legionari și condamnarea la 5, 7 și 9 ani închisoare a Statului Major Legionar. După aceste aproape patru luni de așteptare ex-regele Carol II și-a pierdut răbdarea și a dat mână liberă ministrului de interne Armand Călinescu și lui Mihail Morusoff șeful S.S.I. să organizeze în **Penitenciarul Special de la Râmnicul Sărat** o încă mai dărâmătoare **constrângere** nu de îngenunchere, ci de târâre la picioarele

regale a victimelor: Corneliu Z. Codreanu, ing. Gh. Clime și Statul Major Legionar.

În noaptea de 31 Iulie 1 August 1938: Corneliu Z. Codreanu de la închisoarea Doftana, noi Statul Major Legionar de la Închisoarea Jilava, Nicadorii de la Închisoarea Aiud și Decemvirii de la Închisoarea Aiud am fost aduși la Penitenciarul Special de la Râmnicul Sărat. Ni s-au luat hainele și am fost puși în costumul vărgat al ocnașilor, fiecare în câte o celulă cu rogojină pe scânduri și cu zeci de mii de ploșnițe, cu o alimentație de înfometare și caşectizare și într-un regim de tăcere absolută pentru demoralizare rapidă. Paza mai exact terorizarea era asigurată de o companie de jandarmi, cărora li s'a spus că suntem „comuniști" și că trebuie să ne urască.

În textul **„Pentru ce a fost asasinat Corneliu Z. Codreanu?"** voi descrie și voi analiza ce s-a întâmplat în acest Penitenciar Special de la Râmnicul Sărat. Aici, în textul „Pentru ce Horia Sima la conducerea Mișcării Legionare", mă limitez la ce e în imediată legătură de cauză la efect.

Pe la jumătatea lui August 1938 am asistat la o convorbire între Nicolae Constantinescu și ing. Gh. Clime. Nicolae Constantinescu era furios pe comandamentul legionar de prigoană care **interzisese planul** Nicadorilor și Decemvirilor de a **evada** laolaltă cu gardienii din Închisoarea Aiud și în același timp organiza afară cu legionarii liberi **acțiuni de război civil** cu autoritățile de Stat. Simultaneitatea **tacticilor contradictorii** sunt întotdeauna dovadă de incapacitate a conducerii și duc întotdeauna la catastrofă finală generală. N-am informații personale cine anume a interzis evadarea Nicadorilor și

Decemvirilor, dar nu-i exclusă ipoteza că Horia Sima îi voia pe Nicadori şi Decemviri trimişi la moarte odată cu Statul Major Legionar şi nu liberi în concurenţă cu el pentru şefia supremă a Mişcării Legionare.

Pe la sfârşitul lui August 1938 a fost adus dr. Ionel Banea, comandantul Mişcării Legionare din Transilvania şi Nr. 3 sau Nr. 4 în ierarhia personalităţilor legionare. Am asistat la o convorbire cu ing. Gh. Clime, căruia îi raporta sau pe care îl informa cum în rândurile legionarilor liberi de afară s-a constituit de sus în jos o foarte periculoasă psihoză de **a răspunde cu violenţă la violenţă şi de a justifica războiul Statului împotriva Naţiunii**.

Pe la jumătatea lui Septembrie sau începutul lui Octombrie 1938 ing. Gh. Clime a primit un mesaj de la Nicoletta Nicolescu care îl informa că Horia Sima **conspiră pentru a provoca asasinarea** celor de la Închisoarea Râmnicul Sărat şi pentru **a ajunge el şeful suprem** al Mişcării Legionare. Nu ştiu prin cine a venit acest mesaj, dar cred a fi fost transmis printr-un soldat - jandarm întrucât după o săptămână quasi totalitatea trupei îşi dădea seama de minciuna cu „comuniştii" şi trecea sufleteşte de partea noastră.

Restul celor ce cunosc n-are legătură personală cu Horia Sima. Le vom prezenta şi analiza în textul centrat pe viitor şi anume „Pentru ce a fost asasinat Corneliu Z. Codreanu?"

Dr. Şerban Milcoveanu

Corneliu Z. Codreanu
altceva decât
Horia Sima
vol I

Cu anexe:
În faţa Adevărului de Vasile Iasinschi
Horia Sima în pact cu diavolul 1938-1939
Adevăratele sentimente ale Mişcării Legionare.
Drumul spre un Ideal de Nicolae Coterbic.
Interviul din 13 Septembrie 1995 al lui Alex. Borcea.
Cu Nicoleta în prigoana 1938-1939 de Dorina Gabor.
Deţinuţii politici din 1938-1939 de dr. Valeriu Neagoe.
Generalul I. Antonescu şi Horia Sima.
O înscenare: masacrul de la Abator de Simion Ghinea.
Restabilirea Unităţii Legionare de D. Găzdaru

Biblioteca **„Învierea" nr. 7** - 1996
Editat fără scop lucrativ de „Asociaţia foştilor preşedinţi ai studenţimii" şi de „Liga pentru apărarea Adevărului istoric"